

MINISTER GENERALIS
ORDINIS FRATRUM MINORUM CONVENTUALIUM

Prot. N. 555/2020

Rzym, 14 lipca 2020 r.

Temat: Okres szabatowy – normy ogólne (por. Konstytucje, art. 181, §§ 1-2)

Drodzy bracia,
pokój wam!

Ostatnie kapituły generalne, nadzwyczajna w Nemi w 2018 r. oraz zwyczajna w Asyżu i w Collevaenza w 2019 r., dały Zakonowi uzupełnione i poprawione prawodawstwo: Konstytucje i Statuty generalne. Wszystkie prowincje i kustodie są obecnie zobowiązane do odnowy i rewizji swoich Statutów, aby były one zgodne z prawem Zakonu.

Konstytucje (art. 7, § 4) postanawiają, że przed ogłoszeniem Statuty prowincjalne powinny być przedłożone ministrowi generalnemu, aby ze swoim definitorium „zbadał i potwierdził ich zgodność z prawem własnym Zakonu”.

Jedną z kwestii, która powinna być uregulowana w Statutach prowincjalnych lub kustodialnych, jest okres szabatowy. Otóż artykuł 181, § 2 Konstytucji brzmi następująco:

§ 2. Minister lub kustosz, za zgodą swojego definitorium, może pozwolić na odbycie okresu szabatowego braciom, którzy o to się zwrócą z uzasadnioną prośbą. **Ogólne kryteria związane z przyznaniem tego czasu powinny zostać określone przez Statuty prowincjalne lub kustodialne.**

Aby zarząd Zakonu mógł potwierdzić, że te „ogólne kryteria” dotyczące okresu szabatowego, które zostaną włączone do odnowionych Statutów prowincjalnych lub kustodialnych, są zgodne z prawem Zakonu, należy podać pewne wyjaśnienia w tej kwestii.

Okres szabatowy jest opisany w *Discepolato francescano*. Ponieważ kapituła generalna w 2019 r. nie zatwierdziła nowego tekstu, obowiązującym pozostaje ten z 2007 r. Pojawiają się tu dwie trudności: pierwszą stanowi fakt, że *Discepolato francescano* z 2007 r. to tekst, który będzie poprawiany w oparciu o uchwałę kapituły generalnej z 2019 r. (por. Uchwały zatwierdzone, 4.1); druga polega na tym, że zawarty w tym tekście opis okresu szabatowego nie jest już zgodny z obowiązującym prawem własnym.

W związku z powyższym,

- na mocy władzy przysługującej z prawa ministrowi generalnemu, zgodnie z kanonem 622 Kodeksu Prawa Kanonicznego i artykułem 203 Konstytucji, w myśl kanonu 31, § 1 Kodeksu Prawa Kanonicznego,
- w celu zapewnienia prowincjom i kustodiom dokładnych wskazań i narzędzi prawnych niezbędnych do określenia ogólnych kryteriów przyznawania okresu szabatowego (por. Konstytucje, art. 181, § 2),
- po uzyskaniu pozytywnej opinii definitorium generalnego na sesji w dniu 4 lipca 2020 r.,
niniejszym pismem

ZARZĄDZAM

ogólne normy dotyczące okresu szabatowego (por. Konstytucje, art. 181, § 2):

- a) okres szabatowy jest sprzyjającą okolicznością, jedną ze „stosownych pomocy dla wzrostu duchowego oraz poszerzenia horyzontów kulturalnych” (por. Konstytucje, art. 181, § 1), daną zakonnikowi na ważnych etapach życia, takich jak jubileusz profesji wieczystej (i/lub święceń kapłańskich), to jest co 25 lat, albo w wyjątkowych przypadkach (np. po długim okresie pobytu na misjach *ad gentes* czy pełnienia posługi wyższego przełożonego itp.), które za każdym razem zostaną wnikliwie rozważone i rozeznane z własnym ministrem/kustoszem;
- b) okres szabatowy *ma być zwykle przeżywany w klasztorze Zakonu*, a w przeciwnym razie, na przykład w przypadku studiów podjętych w jednym z ośrodków formacyjnych nie należących do naszego Zakonu, należy skrupulatnie przestrzegać norm dotyczących nieobecności w domu zakonnym, najwyżej przez rok w ciągu całego tego okresu (*extra domum*: KPK, kan. 665, § 1), albo norm dotyczących indultu *extra claustra*, najwyżej przez trzy lata, nawet jeśli nie następują po sobie (KPK, kan. 686, § 1);
- c) *najdłuższy czas trwania* okresu szabatowego nie może przekraczać dwunastu miesięcy;
- d) *cele i program* okresu szabatowego powinny być przedstawione przez zainteresowanego, a następnie uzgodnione i zaaprobowane przez przełożonego wyższego (KPK, kan. 620);
- e) *wydatki* na okres szabatowy należy odpowiednio wcześniej i w sposób szczegółowy uzgodnić z przełożonym wyższym, który wraz ze swoim definitorium powinien je zatwierdzić w zależności od możliwości finansowych prowincji lub kustodii;
- f) w okresie szabatowym bezwzględnie *zabronione* jest zakonnikowi *przyjmowanie urzędów lub stanowisk kościelnych*, nawet tylko tymczasowo, jak na przykład proboszcza, wikariusza parafialnego, kapelana, wykładowcy itp.;
- g) przyznanie okresu szabatowego na wyżej wymienionych warunkach należy do ministra lub kustosza prowincjalnego, za zgodą jego definitorium, poprzez wydanie *dokumentu* powiadamiającego zainteresowanego, przynajmniej pokrótce, o ustalonych tu kryteriach. W razie potrzeby do tego aktu można dołączyć *szczególą umowę*, analogicznie jak postępuje się w podobnych przypadkach (por. Statuty generalne, nr 47, § 5).

Normy ustanowione w niniejszym zarządzeniu powinny być uwzględnione w rewizji Statutów prowincjalnych lub kustodialnych, aby mogły otrzymać potwierdzenie zgodności z prawem własnym Zakonu (por. Konstytucje, art. 7, § 4).

Niniejsze ogólne zarządzenie wykonawcze wchodzi w życie z dniem dzisiejszym, 14 lipca 2020 r.

In fede,

Fr. Tomasz Szymczak
Sekretarz generalny

Fr. Carlos A. Trovarelli
Minister generalny